

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Kövesi Margit ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Cseresnyés Zsolt ügyvéd által képviselt alperes ellen baleseti kártérítés iránt a Zala Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Zalaegerszegen, 2008.évi december 16.napján 5.P.20.894/2007/36.szám alatt hozott ítélet ellen az alperes részéről 37.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, az alperes által a felperes részére 2008.június 16.napjától december 16.napjáig megállapított havi járadék összegét 42.320 (negyvenkettőezer-háromszázhusz) forintra, az ezen időszakra járó hátralékos járadék összegét 253.920 (kettőszázötvenháromezer-kilencszázhusz) forintra, továbbá a 2008.december 17.napjától minden hónap 17.napjáig előre esedékesen folyamatosan járó havi járadék összegét 42.320 (negyvenkettőezer-háromszázhusz) forintra leszállítja.

Az ítéltábla ezt meghaladóan a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére 85.000 (nyolcvanötezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles az alperes az állam részére a Győri Ítéltábla Gazdasági Hivatala felhívására megfizetni 28.000 (huszonnyolcezer) forint állam által előlegezett szakértői költséget.

Köteles az alperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására és számlájára megfizetni 120.900 (egyszázhuszezer-kilencszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, míg a fennmaradó feljegyzett 8.000 (nyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítést, amely összegbe az alperes által már önként teljesített 1.900.000 forintot beszámítani rendelte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 2006.május 1.napjától 2006.december 31.napjáig terjedő időre havi 134.430 forint, összesen

1.075.432 forint elmaradt jövedelmet és ezen összegnek 2006.szeptember 1.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezte az alperest, hogy 2007.évre vonatkozóan 15 nap alatt fizessen meg a felperes részére elmaradt jövedelem címén 824.920 forintot és ezen összegnek 2007. július 1.napjától, 2008.január 1.napjától 2008.június 15 napjáig terjedő időre pedig 641.247 forintot, és ezen összegnek 2008.március 10.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 2008.június 16.napjától december 16.napjáig havi 52.880 forint, összesen 317.280 forint hátralékos erőfeszítési járadékot, 2008.december 17.napjától minden hónap 17.napjáig előre esedékesen havi 52.880 forint rendkívüli erőfeszítési járadékot.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára adóhatósági felhívásra 215.740 forint kereseti illetéket, míg a Zala Megyei Bírósági Gazdasági Hivatal felhívására 31.690 forint előlegezett költséget. Megállapította, hogy a fennmaradó feljegyzett kereseti illetéket és előlegezett költséget az állam viseli.

Egyben kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 370.000 forint perköltséget.

Ítéletének jogi indokolása szerint 2006.április 16.napján az esti órákban **"H"** az általa vezetett ...1 forgalmi rendszámú L típusú személygépkocsival **Helység 1** irányába közlekedett súlyos fokú alkoholos befolyásoltság állapotában, amikor elvesztette uralmát a jármű felett és áttért a menetirány szerinti bal oldalra, ahol frontálisan ütközött a vele szemben szabályosan közlekedő és fékező felperes által vezetett ...2 forgalmi rendszámú **LS** típusú személygépkocsival.

A büntető eljárás során megállapítást nyert, hogy a felperes a KRESZ szabályainak megfelelően közlekedett, a balesetben vétlen volt, a vészhelyzet kialakításakor fékezett, de a balesetet elkerülni nem lehetett.

A felperes a baleset során a bal comb törését, a bal könyöktájék orsócsont fejének ficamával szövődött nyílt törését, a jobb sarokcsont törését, a belboka törését, mindkét térd zúzott sérülését, a mellkas, a bal kéz fedett zúzódását és epekövességet szenvedett.

A felperesnél az elszenvedett sérülésekből eredően maradandó fogyatékoság, súlyos egészségromlás keletkezett.

A bal könyök ízület mozgásbeszűkülése, a bal felső végtag erő kifejtésének csökkenése, a bal comb alsó végtag beszűkülése, mindkét bokaízület, de kifejezetten a bokaízület mozgásbeszűkülése, illetve a törésekhez társuló fájdalom tünetegyüttesben jelentkezett. A mozgásszervi elváltozásokhoz postraumás stressz következett kevert szorongásos és depressziós megbetegedés társult, amely jelenleg közepes depressziós epizódot okozott.

A felperes maradandó fogyatékoságának súlyos egészségromlásának mértéke, munkacsökkenésben kifejezve össz-szervezeti szempontból 40 %. A balesettel össze nem függő betegségeivel együtt 50 %-ban véleményezhető. A baleset időpontjában a felperes 29 éves volt és a **"A"**-nál-nál határozatlan idejű munkaviszonnyal rendelkezett, szabadidejében ellátta a ház körüli munkákat és szórakozni járt, sportolt is.

A felperes a balesetet követően táppénzes állományban volt, majd fizetés nélküli szabadságot vett igénybe, munkáját azonban ellátni nem tudta, ezért munkáltatója a munkaviszonyát rendes felmondással 2007.május 11.napján kelt határozatával megszüntette. A határozat indokolásában megállapította, hogy a munkavállaló részére egészségének megfelelő más munkakört nem tud felajánlani, a munkakör ellátására pedig a munkavállaló egészségügyileg alkalmatlan.

A megyei bíróság a felperes keresetét részben megalapozottnak találta. A beszerzett igazságügyi orvosszakértői és pszichológiai szakértői vélemény alátámasztotta, hogy a felperesnél a baleset következtében tartós egészségromlás, maradandó fogyatékoság alakult ki. Ennek mértéke az össz-szervezeti munkaképesség csökkenésen belül 40 %. Ezen túlmenően a felperes a balesetet, mint traumatikus élményt feldolgozni nem tudta, szorongás jelent meg nála, ambíciója, aktivitása jelentősen csökkent. A baleset életmódját hátrányosan érintette, a munkájától kezdve a szabadidő eltöltéséig.

A nem vagyoni kár megállapítása körében nyomatékosan vette figyelembe, hogy a felperesnek a mindennapi élet leglényegesebb területein érte a sérelem, így munkáját elveszítette, barátnője szakított vele, szórakozási, sportolási lehetőségei, társasága beszűkült. A ház körüli, kerti munkákat elvégezni nem tudta, ebben is segítségre szorult. A keze és lába mozgáskorlátozottsága és az ízületei beszűkülései miatt állandó fájdalommal küszködik. Közepesen depresszióssá vált, álmatlanságát kezelni kelt. Mindennapi életviteléhez hozzátartozik a szorongás.

A felperes tanfolyamokat végzett, ennek ellenére nem tudott elhelyezkedni, sok negatív kudarcélmény érte, de a per folyamatban léte alatt a felperes körülményei kedvezőbbre fordultak, korábbi munkahelye ismét foglalkoztatja, magánélete is rendeződni látszik.

Mindezen körülményeket együttesen értékelve és mérlegelve az ítélelhozatal kori értékviszonyok alapján 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítést állapított meg.

A megyei bíróság a Ptk.356.§./1/ bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes javára a teljes jövedelemkiesés megtérítésére azon időpontig, amíg a felperes elhelyezkedni nem tudott, figyelemmel arra, hogy korábbi munkahelyét a baleset miatt veszítette el.

2006.május 1-től 2006.december 31-ig terjedő időszakra a felperes havi nettó átlagkeresetét 134.430 forintban, a nyolc hónapra 1.075.432 forintban, 2007.évre havi 148.598 forintban határozta meg. 2007.évre azonban a felperes a munkáltatójától és a munkaügyi központtól 958.256 forintot kapott, így kártérítésként ezen évre 824.920 forint számolható el. 2008.évre a felperes nettó átlagkeresetét 155.294 forintban állapította meg, amely összegből 218.870 forint a munkaügyi központ útján megtérült, így a felperest illető összeg 641.247 forint.

A felperes 2008.június 13.napján munkaszerződést kötött a "A"-nál "B" Zrt.-vel, ahol a havi nettó munkabére 132.252 forint. A beszerzett alap- és kiegészítő igazságügyi orvosszakértői szakvélemények alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által elvállalt és végzett munka az ő részéről a tartós megbetegedését, fogyatékoságát figyelembe véve csak rendkívüli erőfeszítés árán végezhető el. A felperes 40 %-os munkaképesség fokát figyelembe véve a havi rendkívüli erőfeszítési járadék összeg 52.880 forintban határozta meg a Ptk.356.§./3/ bekezdése alapján.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak részbeni megváltoztatását akként, hogy az elmaradt jövedelem címén 2006.évre megítélt összeget az ítélet tábla 430.176 forintra, a 2007.évre járó összeget 329.968 forintra, és a 2008.január 1-től június 15.napjáig terjedő időre járó elmaradt jövedelem összegét 256.500 forintra, és ezen összegeknek az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamataira szállítsa le. Kérte a 2008.június 16.napjától december 16-ig járó erőfeszítési járadék összegét havi 26.440 forintra, illetve 2008.december 17-től járó folyamatos rendkívüli erőfeszítési járadékot havi 26.440 forintra leszállítani.

Fellebbezésének indokolása szerint az elmaradt jövedelem tekintetében a megyei bíróság nem vette figyelembe a PK.45.számú állásfoglalásban foglaltakat.

Hangsúlyozta, ha a dolgozónak a baleset utáni keresete nem éri el azt az összeget, amelyet - a baleset előtti keresetét alapul véve - megmaradt munkaerejével megkereshetne, kártérítési járadékként csak az elveszett munkaerejének megfelelő járadékot követelheti. Ez a baleset előtti keresetének és a baleset után megmaradt munkaképesség mértékének megfelelő kereset közötti különbség.

A felperes a megyei bíróság által elmaradt jövedelem címén megítélt marasztalási összegek 40 %-át követelheti alappal, mivel a baleseti eredeti munkaképesség csökkenése 40 %.

Vitatta a rendkívüli erőfeszítési járadék összecszerűségét is. Az igazságügyi szakértő nem mondta azt, hogy a felperes 40 %-os munkaképesség csökkenése erejéig állapítható meg a rendkívüli erőfeszítési járadék.

A felperes által elvégzett feladatok közül csak a vonatra való fel- és leszállást nevezte meg kifejezetten, mint rendkívüli erőfeszítéssel járó munkát. A felperes egyéni munkaköri leírása szerint azonban több olyan feladatot lát el, amely rendkívüli erőfeszítéssel nem jár, nem járhat.

Hangsúlyozta, nem megalapozott az elsőfokú bíróság által a felperes 40 %-os baleseti eredetű munkaképesség csökkenéséhez automatikusan igazodó rendkívüli erőfeszítési kártérítési összeg. Álláspontja szerint a felperest a jövedelmének 20 %-a illeti meg ezen a jogcímen, hiszen a munkafeladatok jelentős részét munkaereje rendkívüli erőfeszítése nélkül el tudja látni.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perkielégben való marasztalását kérte.

A megyei bíróság helyesen, a beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény alapján állapította meg a baleseti eredetű 40 %-os munkaképesség csökkenésre figyelemmel a kártérítési járadékot.

Jogilag nem elfogadható az az alperesi álláspont, hogy 20 %-os mértékben kerüljön meghatározásra a rendkívüli munkateljesítmény alapján járó járadék. Azon alperesi álláspont sem helytálló, hogy igazságügyi szakértőnek kellett volna meghatároznia a rendkívüli erőfeszítési járadék %-os arányát. A szakértő egyértelműen rögzítette, hogy munkáját rendkívüli erőfeszítéssel tudja csak ellátni.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy munkája végzése szinte teljes időtartamban fokozott megterhelést jelent mindkét lábára és karjára, amely a kapaszkodásban a le- és felszállás folyamatos mechanizmusában nyilvánul meg. Az adminisztratív ügyek intézése csupán fél órát vesz igénybe, a többi feladat folyamatos mozgást igényel, mind az érkező, mind az

induló vonatok átvizsgálásánál a futóművek, ütközők, vonókészülékek és szerelvények vizsgálatánál. Hangsúlyozta, hogy a károsult által rendkívüli munkateljesítménnyel elért jövedelmet nem lehet a felelős személy javára figyelembe venni.

Az ítéltábla az alperes fellebbezésében felhozott érveire figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok rendelkezésre állnak-e avagy szükséges a beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény kiegészítése. Úgy ítélte meg, hogy a megalapozott döntéshez indokolt a beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény kiegészítése a rendkívüli erőfeszítési járadék vonatkozásában, ezért a Pp.249.§./2/ bekezdése alapján részbizonyítási eljárás keretében elrendelte a beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény kiegészítését azzal, hogy a rendelkezésre álló iratokon túlmenően a szakértő vizsgálja meg a Pf.4.sorszámú felperesi irat mellékleteként becsatolt részletes munkaköri leírásban foglaltakat is.

Az igazságügyi orvosszakértő a Pf.11.sorszám alatti kiegészítő szakvéleménye szerint ha a felperes az ügyiratban szereplő feladatokat végzi, figyelembe véve személyi adottságait - az elszenvedett baleset következtében fennálló egészségi állapotát - továbbá szakképzettségét és a munkafeladatok jellegét is, a munkavégzés során nevezett részéről rendkívüli erőfeszítést, munkateljesítmény végzését kell kifejeznie, hogy feladatát el tudja látni, végezni.

Ezen kiegészítő szakvélemény tartalmát az alperes a Pf.12.sorszámú iratában továbbra is vitatta.

Ugyanakkor az ítéltábla a Pf.15.sorszámú végzésében felhívta a szakértőt, hogy a Pf.9.sorszám alatti kirendelő végzésnek teljes körűen eleget téve, konkrétan és határozottan, százalékos arányban megjelölve nyilatkozzon arra, hogy a felperest - a konkrét feladatait, személyi adottságait, szakképzettségét és a munkafeladatok jellegét is tekintve - az elszenvedett sérülés milyen mérvű (százalékos arányban) rendkívüli munkateljesítmény kifejtésére készíti.

Ezt követően a szakértő a Pf.17.sorszámú iratában rögzítette, hogy a részére megküldött munkaköri leírás nem rögzíti, hogy egy adott munkanapon a felperesnek hány szerelvényt kell átvizsgálnia, a szerelvények átvizsgálása milyen mozgást, munkafeladatot jelent számára, az átvizsgálás megkezdésétől az átvizsgálás befejezéséig. Ezen adatok hiányán túl orvosszakértőileg a rendkívüli munkateljesítmény kifejtésének százalékos meghatározásában az is gondot jelent, nem mindegy, hogy a felperes munkanapjának kezdetén végzi ezeket a feladatokat, vagy annak végén már elfáradva sérült végtagjainak leterhelését követően. Ezt követően a felperes a Pf.22.sorszámú iratában csatolta a munkáltatója által megküldött iratokat, amelyből megállapítható a felperes munkaidő beosztása, illetve egy munkában töltött napján elvégzett kocsivizsgálói feladat milyen tevékenység sorozatból áll, illetve egy vagyon vizsgálatánál milyen részfeladatokat kell ellátni.

Ezt követően az ítéltábla ismételten elrendelte a beszerzett szakértői szakvélemény további kiegészítését.

A Pf.26.sorszám alatti kiegészítő igazságügyi orvosszakértői szakvélemény értelmében a felperes a becsatolt igazolás szerint 12 órás munkaidőben dolgozik, mely munkát közepes mértékű - 40 %-os szervezeti egészségkárosodású, azon belül 32 %-os baleseti egészségkárosodású - egészségkárosodás fennállásával végzi. A munkavégzés során a "C" Zrt. területi üzemeltetési központ vezetője - "D" - nyilatkozata alapján jelentős fizikai

igénybevételnek van kitéve. Így az általa erejének jelentős igénybe vétele a baleseti egészségkárosodásának mértékével megegyező százalékban véleményezhető, állapítható meg. Ezen százalékos megállapítás egy átlagos százalékos mérték, azonban nem zárható ki, hogy adott esetben ezen százalékos mérték akár kevesebb, vagy akár több is lehet.

Az alperes a beszerzett kiegészítő orvosszakértői szakvéleményeket nem fogadta el és más szakértő kirendelését kérte.

A felperes a más szakértő kirendelését ellenezte, mivel álláspontja szerint megfelelő peradat áll rendelkezésre a megalapozott döntéshez.

Ezen eljárási adatokkal az ítéletábra egyben az elsőfokú ítéleti tényállást is kiegészítette.

Az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Pp.253.§./3/ bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el, és azt az alábbiak szerint kis mértékben megalapozottnak találta.

Az alperes fellebbezésében felhozott érveire figyelemmel az ítéletábra elsődlegesen az alperes más szakértő kirendelésére vonatkozó fellebbezési érvelését bírálta el.

A Pp.182.§./3/ bekezdése szerint ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával, vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki.

A felhívott jogszabályi rendelkezés és a töretlen bírói gyakorlat értelmében a más szakértő kirendelésére akkor van jogi lehetőség, ha a vélemény homályos, hiányos vagy helyessége tekintetében kétségek merülnek fel, és a szakértőnek a bíróság felhívására adott felvilágosítása sem vezet eredményre.

Az ítéletábra álláspontja szerint az alap- illetve a Pf.11. és 26.sorszám alatti kiegészítő orvosszakértői szakvélemények nem hiányosak, homályosak és ellentétben sem állnak egymással. Ezért a más szakértő kirendelésének a törvényi feltételei az ítéletábra megítélése szerint nem állnak fenn, így az erre vonatkozó alperesi bizonyítási indítványt mint megalapozatlant mellőzte.

Az ítéletábra nem osztotta az alperes azon fellebbezési érvelését sem, hogy a felperes részére 2006.május 1.napjától 2008.június 15.napjáig terjedő időszakra vonatkozóan a megyei bíróság által megítélt elmaradt jövedelem 40 %-a jár, mivel munkaképesség csökkenése ilyen mértékű.

A PK.45.számú állásfoglalás indokolása szerint a kártérítési járadék összegének megállapításánál az orvosilag megállapított baleseti eredetű munkaképesség csökkenésből kell kiindulni.

Az állásfoglalás indokolásának b/pontja szerint ha a dolgozónak a baleset utáni keresete nem éri el azt az összeget, amelyet - a baleset előtti keresetét alapul véve - megmaradt munkaerejével megkereshetne, kártérítési járadékként csak az elvesztett munkaerejének

megfelelő járadékot követelheti. Ez a baleset előtti keresetének és a baleset után megmaradt munkaképességének mérvének megfelelő kereset közötti különbözet.

Ezt az elvet azonban csak a konkrét ügy körülményeire figyelemmel lehet maradéktalanul alkalmazni, lehetnek olyan munkakörök, foglalkozások amelyben az átlagos esetekre százalékban megállapított munkaképesség csökkenés kizárja a foglalkozás gyakorlását. Ebben az esetben a károsultat úgy kell tekinteni, mint aki a munkavégző képességét teljesen elvesztette. (LB.Pfv.VIII.20.033/1998.)

Az elsőfokú eljárás adatai alapján tényként állapítható meg, hogy a felperes munkaviszonyát a munkáltatója azért szüntette meg, mivel munkaköre ellátására egészségügyileg - balesete miatt - alkalmatlanná vált, más munkakörben sem tudott elhelyezkedni. Ezért a megyei bíróság a Ptk.356.§./1/ és /2/ bekezdése alapján 2006. május 1.napjától a felperes elhelyezkedéséig (2008.június 16.) megalapozottan kötelezte az alperest az ítélet szerinti baleseti járadék összegének a megfizetésére.

Az ítélet tábla kis részben megalapozottnak találta az alperesnek a rendkívüli erőfeszítési járadékkal kapcsolatos fellebbezési érvelését.

A kialakult bírói gyakorlat szerint részleges munkaképesség csökkenés miatti rendkívüli munkateljesítmény szükségének vizsgálatánál nem lehet a balesettel általában együtt járó munkaképesség csökkenés arányát figyelembe venni, hanem azt kell vizsgálni, hogy a baleseti sérültet az elszenvedett sérülés konkrétan készteti-e, és ha igen, milyen mértékű rendkívüli munkateljesítmény kifejtésére. Ez pedig szakértői kérdés. (BH.1980-136.)

Ezért az ítélet tábla a rendkívüli munkateljesítmény mértékére nézve elrendelte az orvosszakértői vélemény kiegészítését, amelyet ítélezése alapjául elfogadott. Az ítélet tábla megítélése szerint a kiegészítő szakvélemény a rendkívüli erőfeszítési járadék körében megalapozott, mivel az eredmény szakértői mérlegelés eredménye és annak mértékét nem lehet abszolút, egzakt módon megállapítani. Ugyanakkor a szakértő a kiegészítő szakvéleménye elkészítésekor megvizsgálta a felperes baleseti eredetű munkaképesség csökkenését, és figyelemmel volt a felperes által a fellebbezési eljárásban becsatolt részletes munkaköri leírásban megjelölt munkafeladatokra és arra, hogy a felperes 12 órás munkaidőben végzi a kocsivizsgáló feladatait.

A fentiek alapján az ítélet tábla a Pf.26.sorszámú kiegészítő igazságügyi orvosszakértői szakvélemény alapján 32 %-os mértékben határozta meg a rendkívüli erőfeszítési járadék mértékét.

Ennek figyelembevételével vizsgálta az ítélet tábla, hogy a felperes jelenlegi mentális állapotában, azaz 60 %-os munkaképességgel elért jelenlegi havi nettó keresetén belül mia az az összeg amit rendkívüli erőfeszítéssel ér el. Ezt az összeget a szakértői vélemény alapján 42.320 forintban állapította meg. Ez az a többletkereset, amely az alperes javára figyelembe nem vehető. (PK.45.sz. állásfoglalás módosuló c/pontja)

Ezért az 2008.június 16.napjától 2008.december 16.napjáig megállapított havi rendkívüli erőfeszítési járadék összegét havi 42.320 forintra leszállította. Ennek megfelelően módosította a hátralékos járadék összegét 253.920 forintra. 2008.december 16.napjától

kezdődően minden hónap 17.napjáig járó folyamatos havi járadék összegét pedig 42.320 forintban határozta meg.

Mindezen indokok alapján az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./3/ bekezdése alapján a fentebb részletesen kifejtett indokok alapján részben megváltoztatta.

A fellebbezési eljárásban az alperes túlnyomórészt pervesztes lett, ezért a Pp.81.§./1/ bekezdése értelmében a pervesztességének arányában ő köteles a felperes másodfokú perköltségét megfizetni.

Az ítélőtábla a másodfokú perköltség összegénél figyelemmel volt arra, hogy a felperes 24.000 forint szakértői költséget is előlegezett.

A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket és a további felmerült 28.000 forint szakértői költséget a már felhívott Pp.81.§./1/ bekezdése és az Itv.59.§./1/ bekezdése alapján a túlnyomórészt pervesztes alperes köteles megfizetni, míg a fennmaradó feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése és 14.§-a szerint az állam viseli.

Győr, 2010. évi szeptember hó 30. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró